Φυτά

919

281

Μελίνας ἢ ἔλυμας

« . . . ἰδεῖν τὸν κεγχρίτην (Στράβων ιγ´ . .) . . . . Δημοσ. σημ.
τῶν δὲ Ἀθηναίων μελίνων ἢ νεαρῶν . . . . τῶν ἐν Λεμμα-
σι κεγχρίτην . . . . . . πρὸς δὲ τῶν κεγχρίων νήσῳ
ἢ τῶν ἐλύμων ἢ τῶν ἐν ταῖς ὀρεινοῖς ἀγροῖς ἐν τῇ . . σ. 86.
θεσσαλικῷ χλοάζει. . . »
ὅρα Στράβωνα Κασίγη Μαίζερα [illegible] σαφ. σημει.

Ἔλυμος (ἡ μὲ ἐλύμα εσρ. Ἀρκαδ 194) ἡ παρὰ [illegible] Λεξ. Ἐξ.
ἔλυμοι Βίων. Παροιμ. 7, 21. [illegible] Βαλης
ὡς τροφὴ τῶν ἵππων ἢ κενὰ τὸ [illegible], σ. 196 [illegible] ἐλύμα
« ἐκ τῶν ἐλύμων ποιεῖσθαι [illegible] 2. 77 ἢ ὑπὸ
Λυκουργίου [illegible] Ἀθην. 3. 109.
[illegible] ἢ μελίνη ἀπὸ [illegible] ποιεῖσθαι [illegible], τὰς
[illegible] μετ' ἐλύμων καλεῖσθαι» [illegible] 2. 36 « περὶ τῶν κεγ-
χρίων ἢ τῶν ἐλύμων ἐν τοῖς ὀρεινοῖς ἀγροῖς » Στρ.
8. 45 [illegible] ἢ [illegible] καὶ
τὸ [illegible]. Ι Δ. 81. 3. [illegible]. »

« Μελίνη εἶδος γεννήματος κεγχροειδοῦς, ὁ κοινῶς λέγεται [illegible]
panicum italicum. ὅρα ἔλυμος 3. Ξεν. Αν. 1. 2
22. [illegible] ἐσθίουσι κέγχρος ἢ ἄρτοι κέγχρου Αν. 6, 2. 6.
ὁ μέλινος παρὰ Πολ. ἢ Ετ. Μ. »

Φυλά.

Μελίναι Ὄλυραι

« . . . ἐθνῶν μὲν κατάσχεσιν (Δρογγίλου κτλ. . .) . . . . . Δημοσθ. ὑπὲρ
τῶν δὲ Ἀθηναίων λιμένων καὶ νεωρίων . . . . . τῶν ἐν Χερρο-
νήσῳ κατάσχεσιν . . . . . . ὑπὲρ δὲ τῶν μελινῶν νήσω
καὶ τῶν ὀλυρῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς ἐν τῷ σ. 86.
βαράθρῳ χειμάζειν . . . »
ὅρα Δρογγίλον Καβύλη Μαίγρα ἐν παρ. συλλογῇ.

ὄλυραι (ἡ γεν. ὀλύρα ἐσφ. Ἀρκαδ. 194) ἡ συνηθ. κλ. αἱ ὄλυραι Βεκκ. Παρεμβ. 7, 21. εἶδος σίτου ἐν τῇ Ἑλλάδι ὡς τροφὴ τῶν ἵππων καὶ κατὰ τὸ μέγεθος κριθῆς, ε. 196 « ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦνται ἄρτους » Ηρ. 2. 77 καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἐχρησίμευεν εἰς ἀρτοποιΐαν. Ἀθην. 3. 109. καλεῦνται δὲ καὶ ζειαί « ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι » Ηρ. 2. 36 « ὑπὲρ τῶν μελινῶν καὶ τῶν ὀλυρῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς » Δημ. 8. 45 λέγεται ὅμως καὶ τοιῦτος ὡς καὶ τῆς κριθῆς καὶ τὸ πυρὸ Θεοφρ. Ι Φ. 8 1. 3. far, siliga. »

Λεξ. Ἑλ. Σκαρλ. ἐκ τ. ὀλυρᾶ

« Μελίνη εἶδος γεννήματος κεγχροειδές, ὁ κοινὸς κέγχρος panicum miliaceum. πρβλ. ἔλυμος 3. Ξεν. Αν. 1 2 22. κτλ. ἀσεσῆκαι μελίνη ἢ ἄγραι μελίνη Αν. 6, 2, 6· ὁ μέλινος παρὰ Φιλ. καὶ Ἐτ. Μ. »

αὐτόθ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Φ. Λ.

Βυζάντιοι. Σῖτος.

6. ..ων ἀκούοντες ὑμεῖς τότε ἐν τῷ δήμῳ αὐτῶν τε λεγόντων ϗ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς, ἔτι δὲ τῶν ἐμπόρων ϗ τῶν ναυκλήρων περὶ ἔκπλουν ὄντων ἐκ τῆς πόλεως, ϗ Βυζαντίων ϗ Καλχηδονίων ϗ Κυζικηνῶν καταγόντων τὰ πλοῖα ἕνεκα τῆς ἰδίας χρείας τοῦ σίτου ϗ ὁρῶντες ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸν σῖτον ἐπιτιμώμενον ϗ οὐκ ὄντα ἄφθονον ὠνεῖσθαι, ἐψηφίσασθε τάς τε ναῦς καθέλκειν - - - "

Δημοσθ.
Πρὸς Πολυκλέα
Γ. Πσ. 164